

[Glistrup].

derfor ville være rimeligt at forhøje topbeløbet fra 2.000 kr. til 7.000 kr. Men man kan altid diskutere, hvor man vil lægge grænsen. Derfor har fremskridtspartiet ved udformningen af ændringsforslag nr. 2, for at der overhovedet ikke skal være nogen skønss Diskussion, foreslået et beløb, som i hvert tilfælde ligger ganske klart i bunden af det rimelige, nemlig 3.500 kr. Der er ikke nogen som helst, der kan anfægte, at det beløb på 200.000 kr., som man i 1965 måtte give for en ejendom, i hvert tilfælde er steget til 350.000 kr., og håndværkspriserne er igennem disse 12 år steget i hvert tilfælde med de 75 pct., som dette er udtryk for.

Det undrer os derfor ganske enormt at se, at vi optræder solo i betænkningen med dette selvfølgelig og rimelige ajourføringsforslag, som jo absolut ikke indeholder nogen som helst ændring i de grundlæggende ting. Men der er altså blandt de 10 andre partier i salen åbenbart ikke nogen, der har opdaget, at der har været prisstigninger siden 1965, når man ikke kan støtте forslaget om, at maksimum ændres til 3.500 kr. Hvad er i grunden meningen? Hvorfor har vi ikke centrum-demokraterne, de konservative, venstre, kristeligt folkeparti og andre med i en sådan ganske almindelig ajourføring? Jeg fatter det ikke. Jeg håber, at jeg nu bliver belært, når vi får repræsentanter for disse partier til at fortælle, hvorfor de ikke vil gå med til denne ændring af standardfradragets størrelse; de håndværkerregninger, man får, skulle ellers nok kunne berettigе til det.

Ændringsforslag nr. 1 går på noget, som først er dukket op efter 1965, nemlig ejerlejligheder, og der er jo ikke noget mærkeligt i, at man i 1965, da man sidst ændrede standardfradraget, ikke skrev noget om ejerlejligheder, for det havde man ikke dengang. Men enhver må da kunne sige sig selv, at det er aldeles uden nogen som helst fornuft at sondre imellem, om ejerboelser ligger ved siden af hinanden som en samling rækkehusе ude i naturen eller ligger stablet oven på hinanden i form af ejerlejligheder. Skulle man endelig kaste noget ind af sociale hensyn eller noget lignende, var der vist kun større grund til, at man havde den samme skattemæssige behandlingsmåde for så vidt angår ejerlejligheder, som man har vedrørende parcelhuse. Derfor er der også god grund til at stemme ja til ændringsforslag nr. 1, men jeg vil altså anbefale, at man stemmer ja til begge vore ændringsforslag.

Christophersen (V):

Jeg skal blot sige til hr. Glistrup, at man ved boligforliget i 1974 mellem en række partier aftalte, at standardfradraget ikke skulle forhøjes i den periode, boligforliget løber, og det vil sige 1977 og 1978 med. Baggrunden herfor var, at man så til gengæld fastsatte lejeværdiregler og lejeværdiprocenter, som partierne kunne være enige om. Men jeg er da enig med hr. Glistrup i, at der ud fra en isoleret betragtning kan være baggrund for, når man skal drøfte, hvordan den fremtidige boliglovgivning skal være, også at se på standardfradraget og spørgsmålet om, hvorvidt ejerlejligheder skal omfattes af denne ordning. Vi har det altså sådan, at når vi har truffet en aftale, der som denne gælder frem til 1. januar 1978, og vi i den periode har fået lejeværdiregler, som vi generelt set har været tilfredse med, må vi selvfølgelig respektere den aftale. Det er baggrunden for, at vi stemmer imod de ændringsforslag, fremskridtspartiet har stillet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Rent bortset fra standardfradrag og kronebeløb er der visse andre ting i dette lovforslag, jeg gerne ville prøve at drøfte endnu en gang i udvalget, så derfor skal jeg bede om, at vi får det til udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Glistrup (FP):

Hr. Christophersen begrundede venstres modstand imod reguleringen med, at man var bundet af et forlig frem til 1. januar 1978. Imidlertid vil hr. Christophersen kunne se, at der i det foreliggende lovforslags sidste paragraf står, at loven har virkning fra og med 1. januar 1978. Med andre ord holder den begrundelse, hr. Christophersen har givet, ikke. Forholdet er det, at den af hr. Christophersen selv angivne dato lige præcis er den dato, hvor den nye lov træder i kraft.

Christophersen (V):

Jeg må sige til hr. Glistrup, at boligforliget gælder til og med udgangen af året 1978 – hvis jeg sagde noget andet før, var det en fortalelse, men i boligforliget blev der i sin tid ikke fastlagt lejeværdiregler for 1978 – men det var klart aftalt dengang, at man i 1978 ikke kunne gennemføre forhøjelser af standardfradraget. Den mulighed, der er, er derfor, at man drøfter, hvad der skal ske med standardfradraget fra og